

Millioners = Billede styrtes sammen for det. Den ærede Rigsdagsmand beraabte sig paa flere administrative Bestemmelser, som han kaldte Love, men jeg troer ikke, de kunne kaldes saa (Broch: de ere det alle), jeg betvivler det. For det constitutionelle System blev indført, fandt der en saadan Sammenblanding af administrative og Lovgivnings = Bestemmelser Sted, at man paa ingen Maade nu kan sige med Bestemthed, at det og det var en administrativ Bestemmelse, og det og det en Lov. Og den ærede Rigsdagsmand har selv oplyst, at Landets øverste Domstol anseer det for en administrativ Bestemmelse. Administrationen gaaer i saa Henseende frem efter Forogdtbefindende, ligesom jeg overhovedet maa bemærke, at Kongeriget ikke repræsenterer Monarchiet; det er ikke mig, der raader over de Grundsaetninger, som Krigsministeriet gjør gjældende ligeoverfor Besidderne. Jeg vilde meget beklage, hvis denne Lov ikke gik igjennem, beklage det for Almeenvæltets Skyld; det vilde skjære mig i Hjertet at see alle disse Jorder ligge hen paa en saa ufugtbar Maade, som, naar en i Almeenvæltets Interesse foretagen Expropriation fandt Sted, vilde i en ganske anderledes Grad kunne blive gjorte frugtbringende for Samfundet.

Broch: Det skal være meget langt fra mig at komme tilbage paa en fuldstændig Discussion; jeg skal det saameget mindre, som den ærede Minister med god Grund har bemærket, at jeg stillede mig paa det juridiske Standpunkt, hvor han ikke ret vel skulde være istand til at følge mig. Nu forekommer det mig rigtignok, at det Standpunkt, vi Alle skulle staae paa idag, er det juridiske; thi Grundloven opfordrer os til som Dommere at afgjøre, om der er et saadant Krav tilstede fra Almeenvæltets Side, som den ærede Minister paaberaabte sig, og om det er saaledes tilstede, at det giver Ministeriet Berettigelse til Expropriation, samt om Ministeriet eller Lovet fra dette Standpunkt yder en retfærdig Erstatning. Den ærede Minister vilde imidlertid ikke følge mig paa dette Gebeet, og saa tør jeg da vel troe, at en Deel af, hvad jeg anførte, har staaet sin Brøve, og jeg tør det saameget mere, som den ærede Minister til Trods for sin Udtalelse

dog er Jurist, trods Nogen og i sit Foredrag har forsøgt netop at svare mig som Jurist. Den ærede Minister tager imidlertid ganske vist feil, naar han troer, at her er Spørgsmaal om en Rettighed, som Staten har tilkjøbt sig eller erhvervet imod noget som helst Bederlag. Det er muligt, at i Aaret 1661, Kongen, da han paabød den paa hiin Tid sig om Byens snoende Demarcationslinie (I den rigsministeren: Nei!). Jeg beder om Forlæbelse; ethvert Medlem af det høie Thing vil kunne følge mig paa Kortet — det er muligt, siger jeg, at der dengang blev givet Cierne Tilladelse til at vælge, om de vilde blive indenfor den omtalte Servituts Zone, med de Indskrænkninger, Fæstningen kunde gjøre Krav paa, eller flytte ud paa Ladegaardsmarken. Men den høitærede Minister veed ligesaalidt som jeg, om Nogen gjorde det, og ialtsald har jeg ikke hørt den høitærede Minister svare paa mine tidligere Indvendinger i denne Retning. Jeg troer, at jeg kom til at berøre det idag — jeg beder de ærede Medlemmer om at følge mig paa Kortet — at 1682 tog Kongen hele Ladegaardsmarken, og at saaledes den Erstatning, som i 1661 muligt blev givet de nye Beboere, i alt Fald da atter blev taget tilbage, og jeg bemærkede derhos forrige Gang, at der fra 1755 — det er Commissionens egne Oplysninger, jeg benytter — har været en Periode, lige ned til 1798, hvori der ikke blev lagt ringeste Indskrænkning i Veien for at bygge. Rescriptet af 17de April 1756 — det vil den høitærede Minister kunne finde i Fogtmanns Rescriptsamling — tillagde endog saa Enhver, der vilde bygge Grundmuur, særegne Præmier, 6 Rd. pr. Fag, naar de byggede en eenetages, og 10 Rd., naar de byggede en toetages grundmuret Bygning, og en stor Deel af disse Bygninger staae endnu den Dag idag paa Vesterbro som Vidner om, hvor nobelt og gentilt Regjeringen altid har benyttet sig af det Vaand, som Fæstningen maatte lægge paa disse Eiendomme — indtil man i Aaret 1852 fandt, at det kunde være rigtigt at negte disse Tilladelser og saae en Fond, hvorfor man kunde bygge en ny Fæstning. Den høitærede Minister tager saaledes feil, naar han troer, at her er Spørgsmaal om en Ret, for hvilken der beviislig nogensinde er givet Erstatning,